Dilluns 23 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 6,6-11): Un altre dissabte, Jesús entrà a la sinagoga a ensenyar, i hi havia allí un home que tenia la mà dreta seca. I l'observaven els escribes i fariseus si curava en dissabte, per trobar alguna cosa de què acusar-lo. Però ell (...) mirant entorn a tots ells, li digué: «Estén la teva mà». I ho feu, i li fou restablerta la mà. I ells s'emplenaren de ràbia, i parlaven entre ells de què farien amb Jesús.

Sense Jesús-Redemptor és inevitable "endurir el cor"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, tots —jueus i no jueus— hem de prendre una determinació: "morir a nosaltres mateixos" i reconèixer Jesús-Redemptor. Sens Déu l'home no s'explica a si mateix i cau en les més absurdes contradiccions. És inevitable "endurir el cor", tot rebutjant la pròpia coneixença i negant la pròpia culpa, si no hi ha "Algú" que dugui amb nosaltres aquesta culpa, la "treballi" i la perdoni.

Es dóna aquí una reciprocitat: sense la idea del Redemptor —que no dissimula la culpa, sinó que la pateix en si mateix— hom no pot suportar la veritat de la pròpia culpa i cau en la primera falsedat: l'obcecació davant aquesta culpa, de la que neixen totes les altres falsedats, i, finalment, la incapacitat general davant la veritat. I, a l'inrevés: no és possible conèixer el Redemptor i creure en Ell sense tenir el valor de ser veraç amb un mateix.

—Senyor, us demano la gràcia de la "confessió" per a reconèixer la veritat: la vostra (us necessito!) i la meva (no sóc "déu", sinó una dèbil criatura!).